

Slunce
s mláďaty

The Sun
and her Cubs

La Inthonkaew

Název výstavy: Slunce s mláďaty | The Sun and her Cubs

Místo konání: Galerie Artinbox

Termín konání: 14. 5. – 4. 6. 2019

Záštita nad výstavou: občanské sdružení abcd

Sponzor výstavy: Státní fond kultury ČR

Kurátor výstavy: Jaromír Typlt a Ondřej Sekanina

Foto autorky: Karel Cudlín

Fota obrazů: Ondřej Polák (str. 22, 26–33, 43–45) a Marek Miler (str. 14–21, 23–25)

Grafická úprava katalogu: studio KENKEN

Tisk: Printo spol. s.r.o.

Kontrola anglických textů: Jerald Wulff

www.lainthonkaew.cz

ISBN: 978-80-906368-7-3

Státní fond kultury ČR

Slunce
s mlád'aty

The Sun
and her Cubs

La Inthonkaew

Galerie Artinbox 14. 5. – 4. 6. 2019

www.artinbox.cz

La se narodila v malé vesničce na kraji džungle v centrálním Thajsku v roce 1980 nebo 1981. Má thajské občanství, ale její předkové pocházeli také z Barmy, Laosu a Číny. Její tatínek byl šaman, strýc byl proslulý buddhistický mnich uctíváný pro své zázračné schopnosti a ženy v její rodině byly tradičně porodní báby.

Do školy La chodila pouze čtyři roky, přičemž do centra vesnice dojížděla z rodné farmy na hřbetě svého oblíbeného vodního buvola a ze školy vždy utekla oknem před koncem vyučování, protože se tam nudila. Po tragické smrti otce se rodina rozpadla a v jedenácti letech se La ocitla sama s dvěma malými bratry, o které se musela starat, a přitom je i sebe živila v džungli jako lovkyně a sběračka, aby přežili po následující dva roky.

Později La prošla řadou manuálních zaměstnání – pracovala např. jako dělnice na stavbě, kuchařka, uklízečka, masérka a pronajímatelka slunečníků na pláži.

La má tři děti, přičemž první dceru porodila, když jí bylo patnáct, a ve třiatřiceti už byla dvojnásobnou babičkou. V roce 2004, když byla na návštěvě u rodiny na Phuketu, málem zahynula při tsunami, avšak tento traumatický zážitek v ní zároveň naplno otevřel její malířské schopnosti.

La Inthonkaew

Životopisná poznámka

Biography

La was born in a small village bordering the jungle in central Thailand in 1980 or 1981. She is Thai, but some of her ancestors also came from Burma, Laos and China. Her father was a local shaman; her uncle was a locally venerated Buddhist monk famous for his miraculous powers; the women in her family were traditionally midwives.

She went to school for only four years, commuting from the family farm to the center of the village on

the back of her favorite water buffalo - and almost always escaped before the end of her classes by jumping out of a classroom window, because she was bored. After the premature death of her father, the family disintegrated and, at the age of eleven, La found herself alone with two small brothers to take care of. She had to become a hunter and gatherer in order to survive for the next two years.

Later, La went through a number of menial jobs working e.g. as a construction laborer, cook, cleaning lady, masseuse and a beach parasol lender.

A mother of three, La gave birth to her first child when she was fifteen, and at the age of 33 she was already the grandmother of twins. While visiting with her family in Phuket in 2004, she was swept up by the tsunami, which

La začala malovat už v dětství stráveném na thajském venkově, kdy využívala každý útržek papíru, který našla, a sama si vyráběla barvy z bláta a rostlin. Nikdy se jí nedostalo žádného výtvarného školení a nikdy ji nezajímalo umění jako takové. V roce 2010 však začala malovat olejovými barvami svého přítele na plátno a tato technika se stala od té doby až do současnosti jejím oblíbeným médiem.

La maluje s posedlostí a někdy vytvoří i více obrazů během jednoho dne. Lze v nich spatřit reálie české i thajské a občas je v nich i náznak šamanských vhlédů do jiných dimenzí reality.

V její tvorbě se kromě lidí objevují zvířata, rostliny a houby, zejména muchomůrky. Neustále se vrací ke svým autoportrétům. Ráda maluje ve své kuchyni, usazená thajským tradičním způsobem na zemi. Často maluje pozdě v noci, protože tvrdí, že se nikdy nebyla schopná přizpůsobit střeoevropskému času.

came close to killing her. At the same time, however, this traumatic experience fully opened the doors of her pictorial imagination.

La started painting at a very early age while she was still living in the Thai countryside, painting on any scrap of paper that she could lay her hands on with paints that she herself prepared using mud and flowers. She has never received any artistic education and has never been interested in art. However, in 2010, she started painting with oils that she found in the studio of her new boyfriend - and this has been her favorite medium of expression ever since.

La paints with an obsession that sometimes produces several paintings in one day. In her paintings, one can sometimes see echoes of her childhood spent in Thailand as well as occasional glimpses into the shamanic non-ordinary dimensions of reality.

In addition to people, La enjoys painting animals, flowers and mushrooms, especially toadstools. Over the years, she has also painted quite a number of self-portraits. La usually paints in her kitchen, sitting cross-legged on the floor in the Thai traditional way. She prefers to paint at night, claiming that she has never been able to adjust to the Central European time zone.

Slunce je v díle thajské malířky La Inthonkaew jedním z nejdůležitějších motivů. První obrazy, ve kterých Slunce hraje zásadní nebo dokonce hlavní roli, pocházejí již z roku 2010, kdy La začala malovat olejem na plátno. A jejím dílem se pak jako zlatá nit vinou s neutuchající intenzitou až do současnosti.

Slunce samo pro ni hraje důležitou roli ale již od samotného dětství stráveného na thajském venkově, kdy jí její tatínek, místní šaman, vyřezal ze dřeva přívěsek na krk v podobě Slunce, přes které skáče ryba – což je motiv nabitý mytologickým významem v řadě míst na světě, zejména ve formě příběhu o slunečním hrdinovi, který je spolknut velkou rybou či mořskou nestvůrou.

Tento přívěsek byl pro La velmi důležitý a nosila jej jako upomínku na svého otce od jeho předčasné smrti, když jí bylo sedm let, až do roku 2004, kdy vlna tsunami, ve které málem zahynula během své návštěvy u rodiny na Phuketu, přívěsek odnesla stejně jako spoustu jejích dalších osobních věcí. Dodnes jej maluje a lze jej spatřit na některých jejích autoportrétech.

A v souvislosti se slunečním zaměřením této výstavy lze zmínit i záhadnou vzpomínku La na to, jak se o ni po jejím narození její maminka nemohla starat, protože – díky jakémusi tajemnému žáru – si její maminka popálila ruce, když se jí pokusila dotknout.

Ondřej Sekanina

Slunce s mláďaty

The Sun and her Cubs

The Sun is one of the most important motives in the oeuvre of La Inthonkaew. The first paintings, in which the Sun plays a major or even lead role, date back to 2010 when La began painting with oils on canvas. Then they kept appearing in her artistic output, like a golden thread, with an unbroken intensity up to the present.

The Sun itself has played an important role for La since her childhood in the Thai countryside, when her father, a local shaman,

carved a wooden pendant for her in the form of the Sun, across which a fish jumped – a motif charged with mythological meaning found in many variations around the world, typically in the form of a solar hero being swallowed by a gigantic fish or a sea monster.

The pendant was very important to La and she wore it, as a reminder of her father since his untimely death when she was seven years old, until 2004. That was when a tsunami, in which she herself almost died, took it away just like a lot of her other personal belongings during a visit with her family on Phuket. She still paints this pendant and it can be seen on some of her self-portraits.

Additionally, within this context of the solar focus of the present exhibition, an enigmatic recollection of La's is worth mentioning. This is that her mother could not take care of her when she was born as – due to some mysterious inner

Nejzajímavějším obrazem ve zde předkládaném souboru je bezesporu na první pohled nenápadná malba Slunce kouřícího skrze zvláštní soustavu trubek z roku 2010. Tento motiv totiž překvapujícím způsobem koresponduje s halucinací, kterou kdysi popsal Carlu Gustavu Jungovi jeden jeho schizofrenický pacient. Následně Jung zjistil, že ona vize naprosto nevzdělaného pacienta podivně věrným způsobem odpovídá starému mithraistickému motivu slunečního boha generujícího vítr z jakési trubky, o kterém schizofrenik nemohl mít sebemenší potuchy. A právě tato nepravděpodobná shoda přivedla Junga podle jeho vlastních slov k tomu, že zformuloval svůj slavný koncept kolektivního nevědomí.

Na obraze Slunce generujícího vítr od La Inthonkaew je přitom nejvíce fascinující to, že ani ona neví nic o mithraismu nebo o Jungově hlubinné psychologii. V získávání takových znalostí jí totiž brání nejen jazyková bariéra, ale i naprostý nezáměr o podobná témata evropské kultury a historie. Obraz namalovala spontánně a z vnitřní nutnosti, aniž by vlastně věděla, proč jej tvoří. Avšak zároveň se zdá, jako by tímto obrazem mimoděk potvrzovala, že Jung měl se svým principem kolektivního nevědomí pravdu. A že i ona sama je občas schopná si z této studnice všemi lidmi sdílených archetypálních představ nabrat motiv pro své malování.

Jiný příklad podivuhodné paralely s jungiánskými vizuálními symboly je malba Čtyři kapři kolem červeného slunečního víru z roku 2017. Ta je pro změnu téměř identická s malbou, kterou Jung viděl během své cesty do Indie v letech 1937–1938 na stropě mahárádžova paláce ve Váránasí. Kdyby ovšem La o těchto prapodivných

glow of La's body – her mother burned her hands when she tried to touch her.

The most interesting among the paintings presented here is undoubtedly the inconspicuous painting of the Sun smoking through a special system of tubes from 2010. The representation corresponds in a surprising way with a hallucination that was once described to Carl Gustav Jung by one of his schizophrenic patients. Subsequently, Jung found out that the vision of a totally uneducated patient was strangely similar to the old Mithraic symbol of the Sun-god generating wind from a kind of pipe – something that the schizophrenic could not have had the slightest idea about. This improbable coincidence led Jung – as he later admitted – to formulate his famous concept of the collective unconscious.

The fascinating thing about the wind-generating Sun is that La knows nothing about Mithraism or Jung's deep psychology. In fact, not just the language barrier, but also her complete lack of interest in similar topics of European culture and history prevent La from acquiring such knowledge. She produced the painting spontaneously and from inner necessity, without actually knowing why she painted it. But at the same time, it seems as if by this image she inadvertently confirmed that Jung was right about his idea of the collective unconscious; that even she is sometimes able to draw a motive for her painting from this well of archetypal images shared by all people.

Yet another painting with a striking parallel with Jungian visual imagery is of the Four Carps Circling around the Red Solar Whirlwind from 2017, which is almost identical to

souvislostech svého obrazu věděla, asi by ji nepřekvapily – pochází totiž z kultury, kde se pod buddhistickým povrchem skrývá stále aktivní šamanismus, v jehož rámci je existence jiných dimenzí reality bez problémů přijímanou skutečností, a to včetně možnosti obzvlášť k tomu nadaných jedinců, tedy zejména šamanů, do nich nahlížet či v nich dokonce cestovat. A sféra kolektivního nevědomí může být snad považována právě za jednu takovou neběžnou dimenzi reality.

Slunce se ale na obrazech La Inthonkaew objevuje i v mnohých jiných souvislostech. Často je na plátně samozřejmě přítomné jen coby součást pozadí. Ale i tam někdy nabývá znepokojivých kvalit, jako je tomu například na jejím klíčovém Velkém autoportrétu z roku 2010, na němž se zobrazila jako nahá malířka před rozmalovaným obrazem. A právě na tomto obraze v obraze je horizont vyveden do podoby jakéhosi vulkánu či vulvy, ze které na nebe pomalu vyhřezává červená sluneční koule, svou barvou korespondující s malířčinou paletou. Obraz navíc v rámci zmiňované schopnosti La napojit se na jungiánské archetypální symboly podivuhodným způsobem koresponduje s kartou „XI – Lust“ ze sady tarotových karet, které namalovala britská malířka Lady Frieda Harris podle instrukcí slavného mága Aleistra Crowleyho v letech 1938–1943. Opět je třeba podotknout, že tyto karty La nezná a motiv se jí na obraze objevil zcela spontánně. A přesto, i když má každý obraz jiné pozadí, centrální ženská postava na obraze La zaujímá zcela stejnou pozici jako ta na kartě, přičemž obě pozvedají ruku vzhůru k žhnoucí červené kouli. Přitom žezlo v levé ruce ženy na kartě se pouze transformovalo ve štětec v pravé ruce La na autoportrétu a jinak oba předměty ukazují zcela stejným směrem.

a painting on the ceiling of a Maharaja's palace that Jung saw in Varanasi during his trip to India in 1937–1938. He later included it in his book, “The Archetypes and the Collective Unconscious.” However, if La knew about these strange contexts of her work, she would probably not be surprised. She comes from a culture where under the Buddhist surface there is still a very vibrant shamanism, in which the existence of other dimensions of reality is taken for granted, including the capability of gifted individuals, especially shamans, to perceive them or even travel within them. Here the realm of the collective unconscious might perhaps be considered just one of such non-ordinary dimensions of reality.

The Sun appears in many other paintings of La Inthonkaew as well. Naturally, it is often present on a canvas as part of the background. But even there it sometimes acquires disquieting qualities, as is the case in one of her key paintings, the Big Self-Portrait from 2010, where she appears as a naked painter in front of an unfinished painting. This is a painting within a painting where the horizon is brought out into a kind of volcano or vulva, from which a red solar ball slowly slips into the sky; its color corresponding to the painter's palette. In addition, given the previously mentioned ability of La to reach the realm of the Jungian archetypal symbols, it needs to be pointed out that the painting corresponds in a remarkable way to the “XI – Lust” card of the Tarot painted by the British painter, Lady Frieda Harris, following the instructions of the infamous magician Aleister Crowley in 1938–1943. It is again worth noting here that La is ignorant of these cards and the motif appeared to her spontaneously. Yet in La's painting, despite different backgrounds, the central female figure assumes exactly the

Na řadě pláten La lze pak najít Slunce takříkajíc v hlavní roli. Mezi nimi hraje významnou roli rovněž na této výstavě představený obraz Víla se slunečním partnerem z roku 2018, který opět jakýmsi jungiánským či snad telepatickým způsobem překvapivě koresponduje s další tarotovou kartou od Lady Friedy Harris, konkrétně s kartou „XIX – The Sun“. Na obou obrazech je v horní části uprostřed Slunce (ve verzi La připomínající květ durmanu), zatímco ze dvou dětí s motýlími křídly na kartě se do obrazu La dostala pouze jedna postava.

Tyto shody mohou snad být vysvětleny tím, že tarotové karty byly navrženy – ať již záměrně či náhodou – tak, aby co nejvíce korespondovaly s archetypálními obrazy. A možná právě takové obrazy, více než jiný vizuální materiál, mají tendenci vynořit se na obrazech La, malující ve stavu hluboké koncentrace, kterou sama označuje buddhistickým termínem pro meditaci „samádhí.“

Zvláštní skupinu maleb pak tvoří vyobrazení temného Slunce, což je coby „sol niger“ pro změnu významný alchymický symbol, i když ani této souvislosti si La sama není vědoma. Sem patří zejména obraz Staré Slunce ve strusce z roku 2011, na kterém vidíme hnědo-šedo-červené vousaté Slunce velmi úzce korespondující např. s obrazem III.1 – „Temné slunce“ z alchymického spisu ze 16. století Splendor Solis připisovaného Salomonu Trismosinovi. Jungiánský výklad vidí obraz jako symbol vnitřně prožité jednoty smrti a obnovy v přírodě, což na obraze La ještě podtrhuje malé slunce v levém dolním rohu, ležící jakoby „v náručí“ velkého vyhasínajícího Slunce. To je rovněž tmavé, protože se naopak možná ještě nerozžhavilo. Malba je zajímavá dále tím, že ve své první fázi byla autoportrétem

same position as the one in the card, both reaching upwards to the red, glowing fireball. The wand in the left hand of the lady in the card has just been transformed into the brush in La's right hand in the self-portrait, both of them otherwise pointing in exactly the same direction.

The Sun can also be found playing the main role in many of La's canvases. Among them, the Fairy with the Sun Boyfriend from 2018, also present in this exhibition, is worth mentioning because again, by some Jungian or telepathic means, it surprisingly corresponds with another Tarot card by Lady Frieda Harris: this time the “XIX – The Sun” card. Both pictures feature a central Sun (in La's rendition resembling a hell's bell blossom) in the upper half, while from the two butterfly-winged children in the lower part of the card only one has made it into La's painting.

These two coincidences perhaps can be explained by the fact that Tarot cards have been designed, whether intentionally or inadvertently, in such a way as to correspond with archetypal images as much as possible and perhaps those are more prone than other pictorial materials to surface in La's pictures when she is painting in a state of deep concentration, which she herself describes by the Buddhist meditation term “samadhi.”

A special group of paintings feature the image of the dark Sun which, as a “sol niger,” is a significant alchemical symbol for change - although La is unaware of this too. These include, in particular, the Old Sun in Dross from 2011, which shows a brown-gray-red bearded Sun, closely related to, for example, image III.1 – “The Dark Sun” from the 16th-century alchemical treatise Splendor Solis attributed

La, a teprve později v průběhu malby se centrální ženská postava změnila ve vousatého Slunce.

A temné slunce se objevuje rovněž na obraze Nierika z roku 2014, což je jinak malba podávající důkaz o telepatických schopnostech La, protože několik prvků v něm úzce koresponduje s jedním obrazem indiánského malíře z mexického kmene Huichol, znázorňujícím peyotlový kaktus a posvátného jelena Kajumáre, jehož reprodukcí jsem dostal ten samý večer, kdy La obraz malovala, a ona jej vnímala přesto, že nás tehdy dělila velká vzdálenost.

Slunce jsou na obrazech La přítomny i v celé řadě dalších situací a kontextů. Na některých obrazech se vyskytuje Sluncí více najednou, jako např. na obraze Slunce s mláďaty z roku 2018, který dal název celé této výstavě. Na obraze Hory a Slunce z roku 2019 pak vidíme centrální sluneční kotouč doprovázen dokonce celou desítkou menších „přídavných“ Sluncí, což může pro změnu být jakousi ozvěnou východoasijských mytologických představ o tom, že kdysi v dávnověku bylo na obloze původně Sluncí více (podle čínských představ např. právě deset nebo dvanáct), z nichž však všechny až na to poslední byly nakonec z nebe sestřeleny.

Na jednom velkém formátu potkáme slovanského pohanského boha Radegasta, který La zaujal patrně právě proto, že byl podle dostupných pramenů – mimochodem stejně jako výše zmiňovaný Mithra – rovněž solárním božstvem. Jinde můžeme dále pozorovat například zlomyslně se tvářící Slunce zalévající ohnivými paprsky květinu pod sebou. Na dalším tvoří Slunce pozadí ke kytici ve váze a je přitom doprovázeno ještě Venuší,

to Salomon Trismosin. Jungian interpretation sees this image as a symbol of internally experienced unity of death and renewal in nature, which in La's image is underlined by a small Sun in the lower left corner, lying "in the arms" of the big fading Sun. It is dark as well, perhaps because it has not started glowing yet. This canvas is also interesting by the fact that in its first phase it was La's self-portrait, and only later during the painting process did the central female figure turn into a bearded Sun.

The dark Sun also appears in the painting named Nierika from 2014, which shows the telepathic abilities of La. Several elements in it closely correspond to an image by a Huichol Indian painter of Mexico, featuring a peyote cactus and the sacred Kayumare deer, a print of which I obtained the same night she painted the picture. She was able to perceive this - even though separated by great distance at the time.

The Sun is also present in many other situations and contexts within La's paintings. In some of her work, there are multiple Suns - such as the Sun and her Cubs from 2018, which gave its title to this exhibition. Also, in the Mountains and the Sun from 2019, we can see the central solar disc accompanied by no less than ten smaller "additional" Suns, which may be a kind of echo of the East Asian mythological idea that once in ancient times there were more Suns in the sky (in the Chinese rendition, for example, there were originally as many as ten or even twelve of them); however, it supposedly followed that except for the last Sun, the others were ultimately shot down from the sky.

o jejímž přeletu před Sluncem v době namalování obrazu informovala média. Na jiném, komornějším obraze je pro změnu záhadné sluneční zvířátko, jehož hřívá se rozbíhá modrými paprsky vyzařujícími všemi směry z jeho hlavy. Mezi vystavenými obrazy ale nalezneme i „arcimbaldovské“ Slunce komponované z ryb a jablek.

V neposlední řadě je v díle La celá řada obrazů, na kterých se vyskytují útvary někde na pomezí Sluncí a velkých květů, jako např. na „autoportrétu“ z roku 2018. Na něm se k nám nahá malířka obrací zády, aby do jednoho takového květu-slunce vstoupila a snad jím i plátnem pod ním prošla, trochu jako Alenka skrze zrcadlo, na rub naší reality, odkud pro své obrazy tak často čerpá inspiraci.

In one large painting, we meet the Slavic pagan god Radevast, who probably captivated La's imagination exactly because he was also a solar deity, according to available sources, just like the previously mentioned Mithra. Elsewhere we can see, for example, a wicked-looking Sun, pouring its fiery rays on a flower beneath it. In another painting, the Sun forms the background to a bouquet in a vase and is accompanied by Venus, whose passing before the Sun was reported by the media at the time of the painting's creation. On yet another, this time a more intimate picture, there is a mysterious Sun animal, whose mane forms blue rays radiating in all directions from its head. Finally among the exhibited paintings, we can also find an Arcimboldo-like Sun composed of fish and apples.

Last but not least, there are a number of paintings by La that feature shapes about which we cannot be certain whether they represent the Sun or big sun-like flowers, such as the exhibited “self-portrait” from 2018. On this, a naked female figure turns her back to us to enter such a flower-Sun, perhaps to pass through it and through the underlying canvas (a little bit like Alice through the looking-glass) to the reverse of our reality, where she so often draws inspiration for her paintings.

Obrazy

Paintings

**Slunce a slunečnice |
Sun and Sunflowers**

olej na plátně | oil on
canvas

130 x 90 cm, 2010

**Kytice s Venuší přelétající před Sluncem |
Bouquet with Venus Passing in Front of
the Sun**

olej na plátně | oil on canvas
130 x 100 cm, 2012

**Mithraistické slunce |
Mithraic Sun**

olej na plátně | oil on canvas
70 x 60 cm, 2001

**Slunce ve strusce | Sun
in Dross**

olej na plátně | oil on
canvas

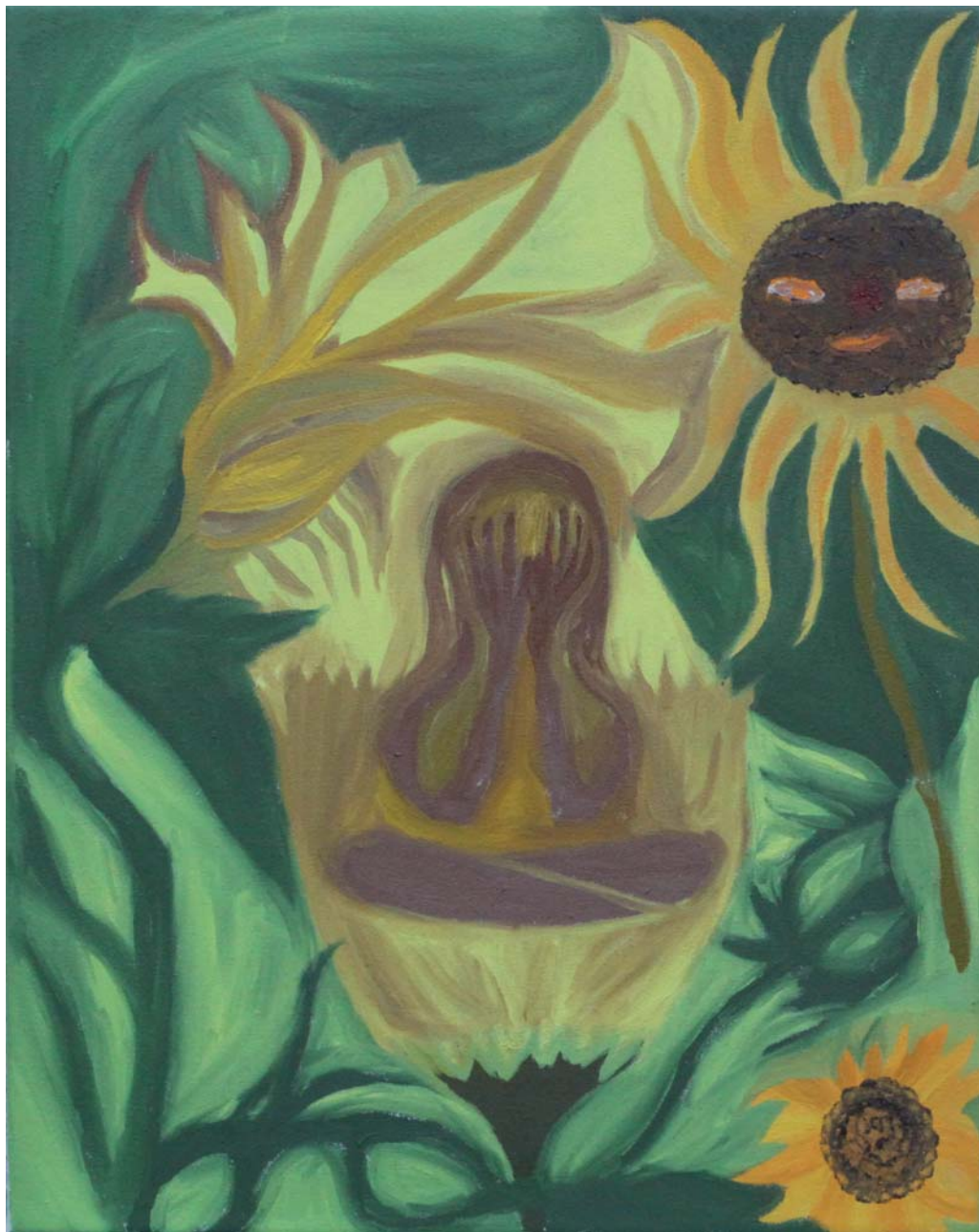
110 x 100 cm, 2011

Nierika | Nierika
olej na plátně |
oil on canvas
80 x 60 cm, 2014

Sluneční zvířátko | Solar Animal, olej na plátně | oil on canvas, 60 x 70 cm, 2016

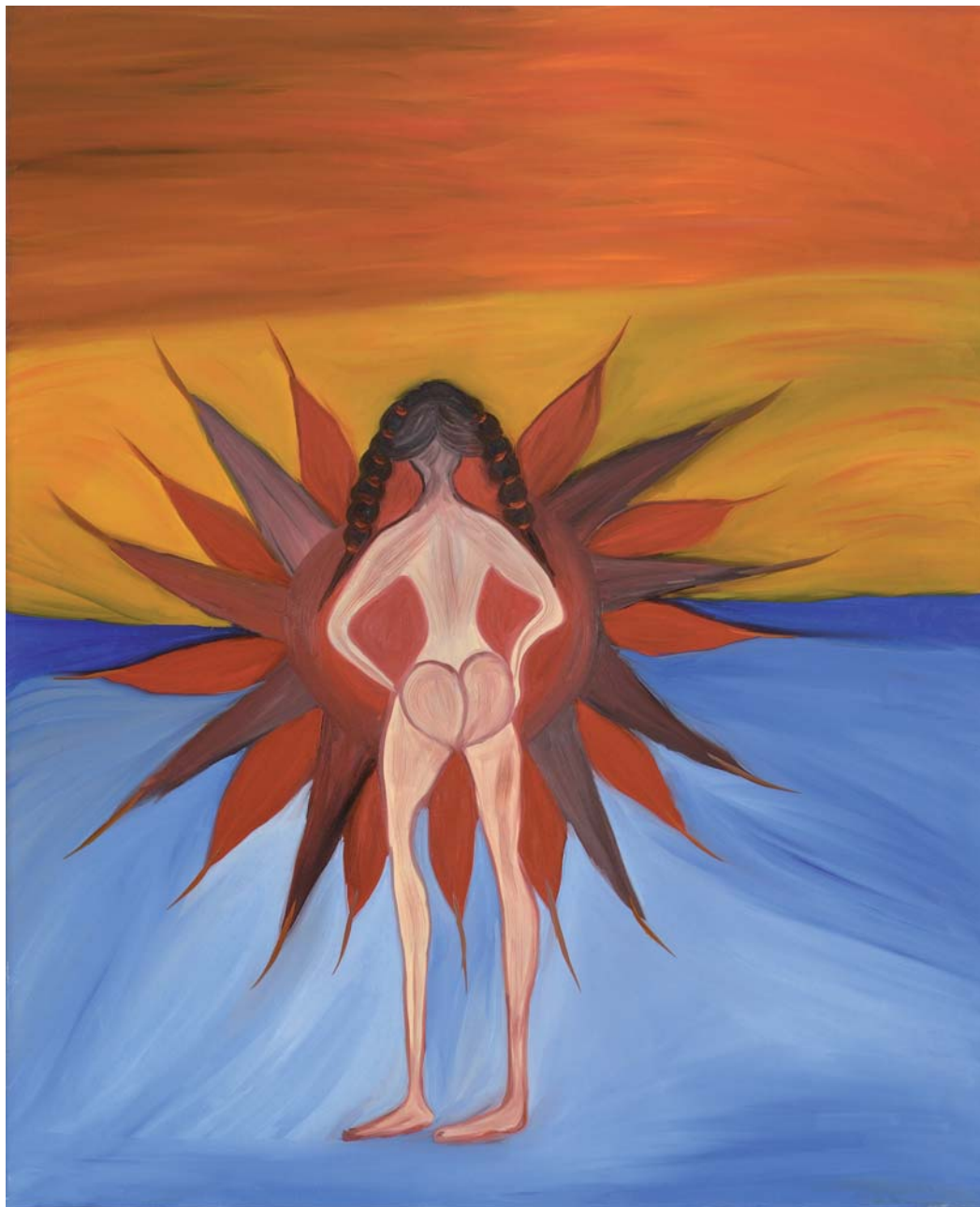

**Buddha v džungli | Buddha in the
Jungle**

olej na plátně | oil on canvas
50 x 40 cm, 2010

Radegast | Radegast
olej na plátně | oil on canvas
140 x 100 cm, 2011

**Žena vstupující do červeného
květu-slunce | Woman Entering
a Red Flower-Sun**

olej na plátně | oil on canvas
110 x 90 cm, 2018

Velký autoportrét | Big Self-Portrait

olej na plátně | oil on canvas
120 x 90 cm, 2010

Plameňák | Flamingo, olej na plátně | oil on canvas, 80 x 90 cm, 2017

**Bílý pták a bledé slunce |
White Bird and Pale Sun**

olej na plátně | oil on canvas
80 x 70 cm, 2016

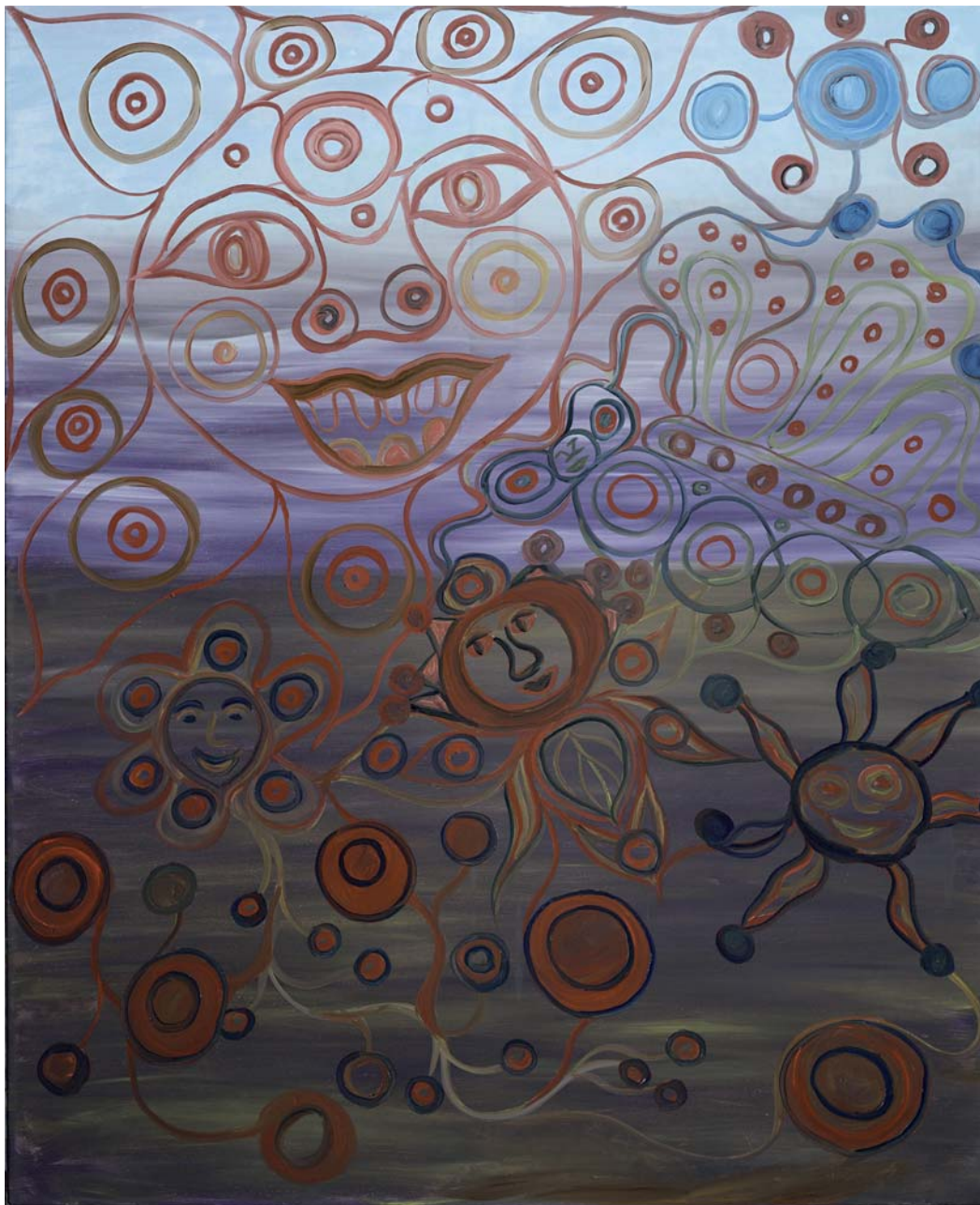

Čtyři kapři kolem
slunečního víru |
Four Carps around
Red Solar Whirlwind
olej na plátně | oil on
canvas
85 x 80 cm, 2017

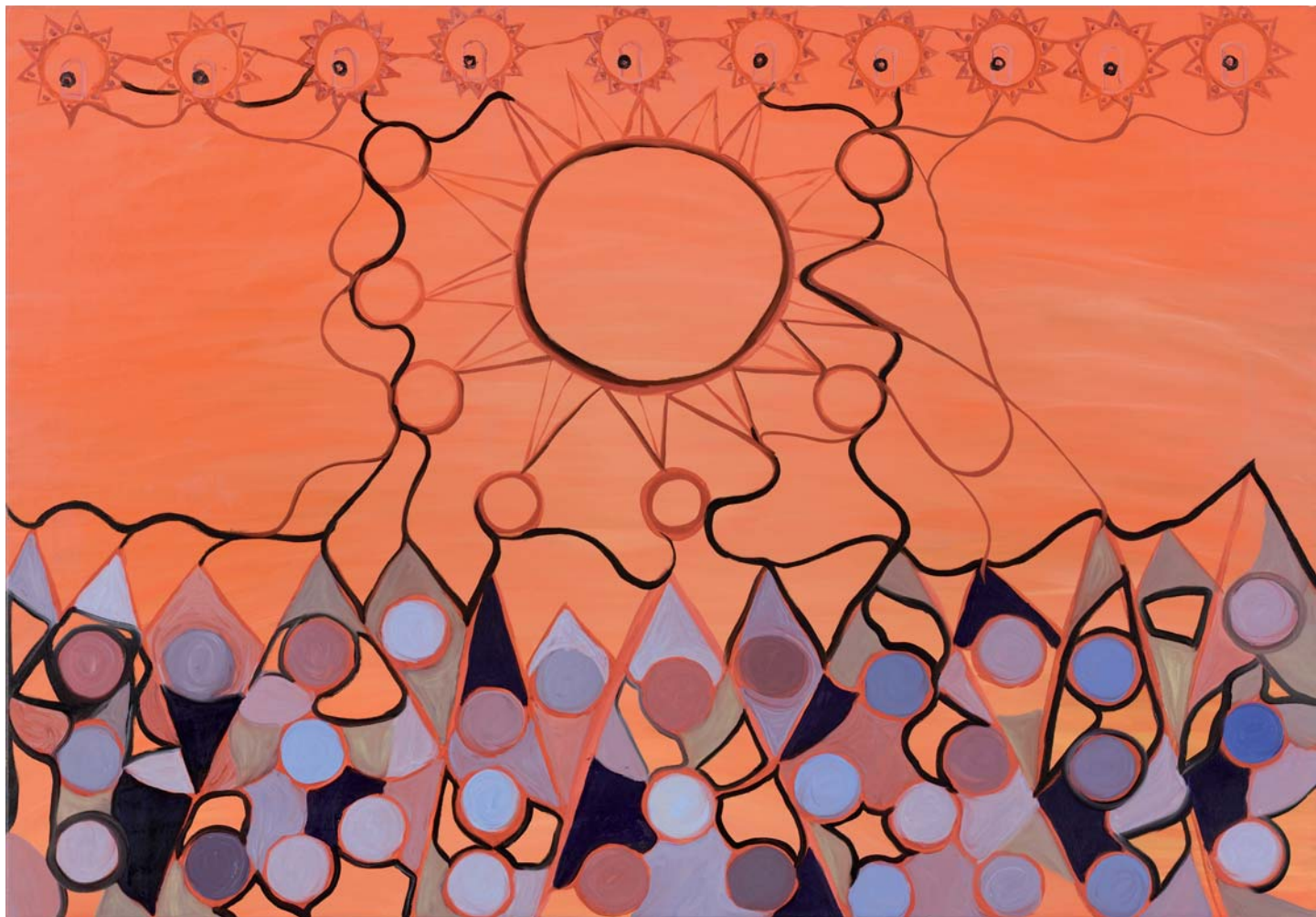
Červené slunce složené
z ryb a jablek | Red Sun
Composed of Fish and
Apples

olej na plátně | oil on canvas
90 x 80 cm, 2018

**Slunce s mláďaty | The Sun and
her Cubs**

olej na plátně | oil on canvas
110 x 90 cm, 2018

Hory a slunce | Mountains and Sun

olej na plátně | oil on canvas

90 x 130 cm, 2019

Červené slunce | Red Sun
olej na plátně | oil on canvas
80 x 70 cm, 2018

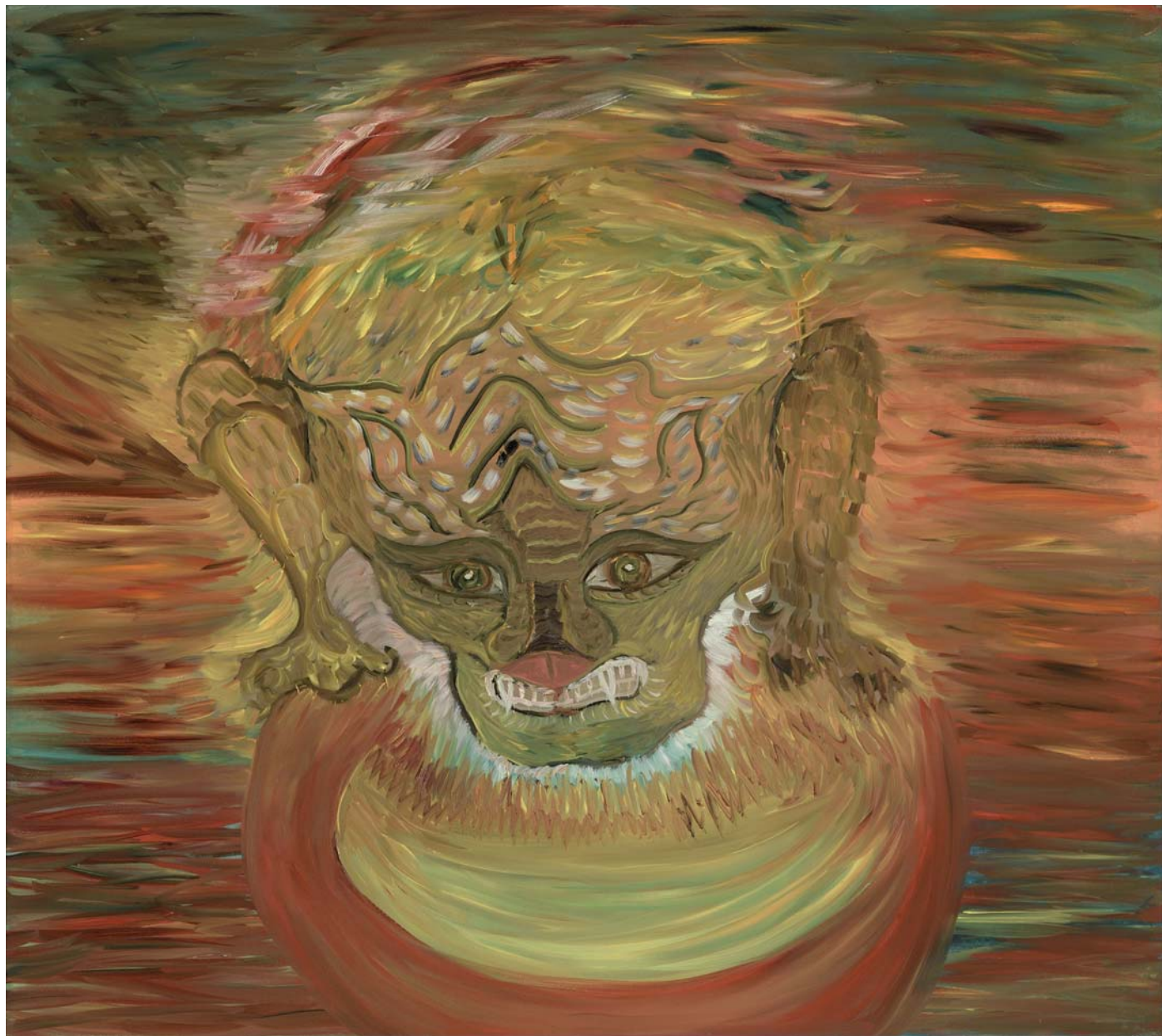

**Víla se slunečním
partnerem | Fairy with
Solar Boyfriend**
olej na plátně | oil on canvas
130 x 90 cm, 2018

Lví květina | Lion Flower
olej na plátně | oil on canvas
110 x 90 cm, 2019

Sluneční tygr | Solar Tiger, olej na plátně | oil on canvas, 90 x 100 cm, 2018

Kresby

Drawings

Nápadník | Suitor

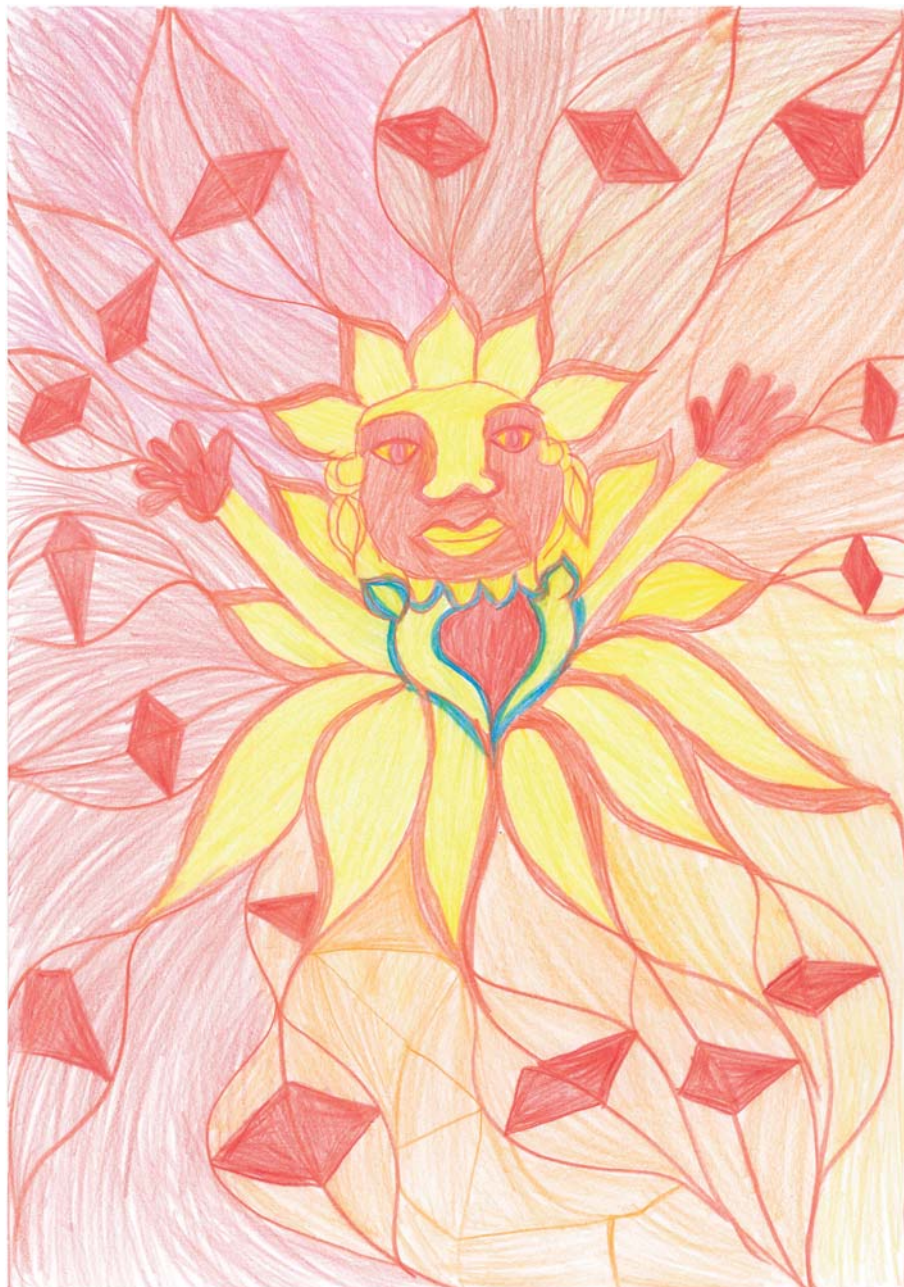
kresba pastelkami na papíře | drawing on paper

29,7 x 42 cm, 2019

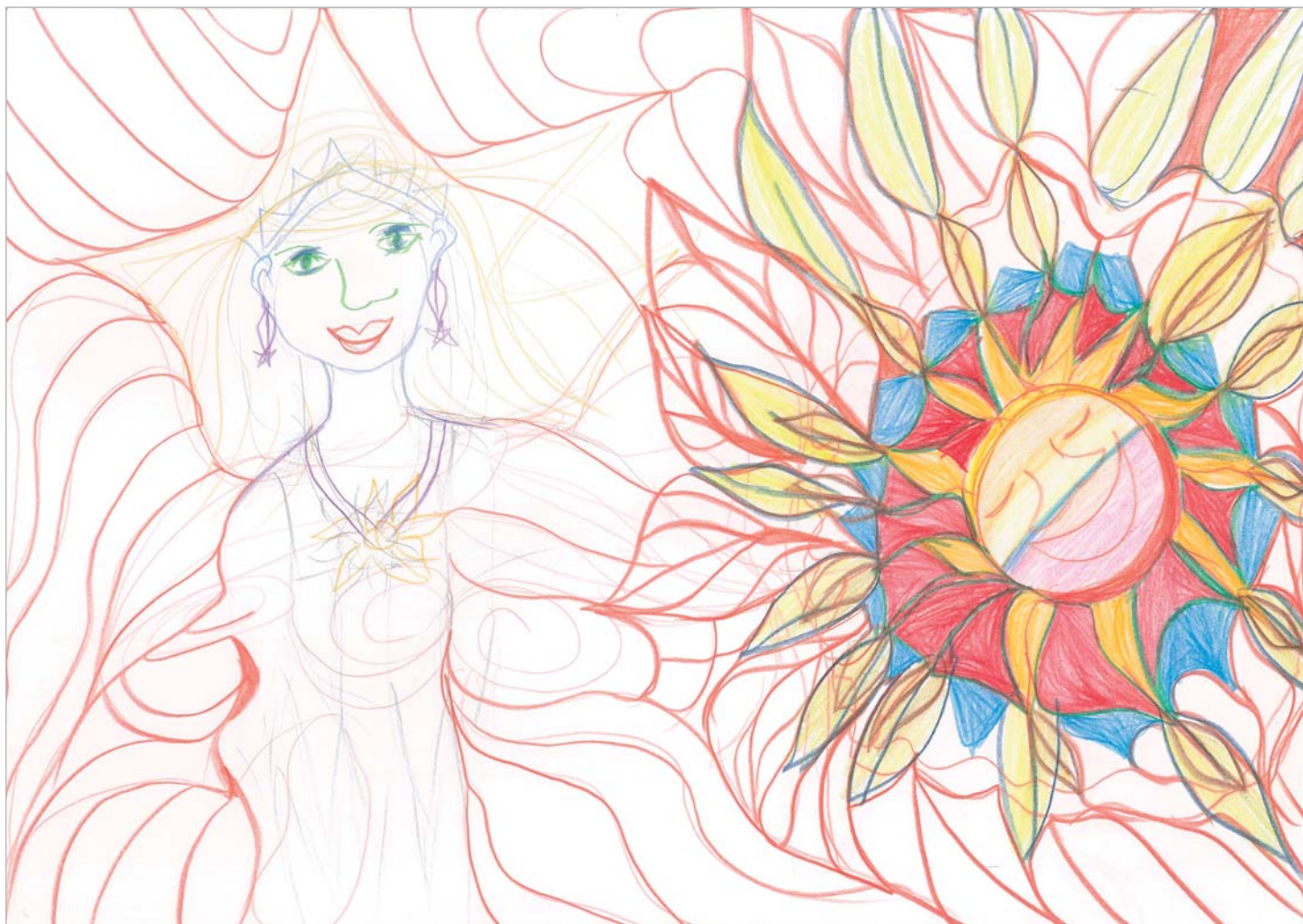
**Milenci se třetím okem
v horách | Lovers in the
Mountains with the
Third Eye**

kresba pastelkami na
papíře | drawing on paper
42 x 29,7 cm, 2019

**Slunce s modrým
srdcem | Sun with
a Blue Heart**

kresba pastelkami na
papíře | drawing on paper
42 x 29,7 cm, 2019

La a spící slunce | La and Sleeping Sun

kresba pastelkami na papíře | drawing on paper

29,7 x 42 cm, 2019

Plačící slunce | Crying Sun

kresba pastelkami na papíře | drawing on paper
42 x 29,7 cm, 2019

Slunce s velkým nosem | Big-Nosed Sun

kresba pastelkami na papíře | drawing on paper

29,7 x 42 cm, 2019

La, Nakonda a slunce | La, Nakonda and the Sun

kresba pastelkami na papíře | drawing on paper

29,7 x 42 cm, 2018

Meditující | Meditating

kresba na papíře | drawing
on paper

42 x 29,7 cm, 2018

**Zubatý autoportrét |
Toothy Self-Portrait**
kresba na papíře | drawing
on paper
42 x 29,7 cm, 2018

**Věci, co mi vyrobil
tatínek | Things My
Father Made for Me**
kresba na papíře | drawing
on paper
42 x 29,7 cm, 2018

